

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Sa/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6021200182
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6021200182.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd správny, v konaní pred sudkyňou JUDr. Drahomírou Mikulajovou v právnej veci žalobcu: L. B., nar. XX.XX.XXXX, P. XXXX/XX, XXX XX Q. Q., právne zastúpený advokátom: JUDr. Ivan Heger, Na Troskách 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: XX XXX XXX proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, Nám. Ľ. Štúra 5943/1, 974 05 Banská Bystrica, za účasti ďalšieho účastníka konania: PLAST-MONT originál, s.r.o., so sídlom T.G. Masaryka 7, 984 01 Lučenec, IČO: XX XXX XXX, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP1-2021/006614-003 zo dňa 17. februára 2021, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Ďalšiemu účastníkovi konania voči žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Administratívne konanie

1. Priestupkové konanie vo veci obvineného L. B. (v procesnom postavení žalobca) začal Okresný úrad Banská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy na základe právoplatného uznesenia povereného príslušníka PZ BB - východ o odovzdaní veci podľa § 197 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ČVS: ORP-779/OV-BB-2019 zo dňa 03.01.2020.

Prvostupňové administratívne rozhodnutie

2. Okresný úrad Banská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy, ako príslušný prvostupňový správny orgán vo veciach priestupkov vydal rozhodnutie o priestupku č: OU-BB-OVVS2-2020/009877-014 zo dňa 05.11.2020, ktorým uznal obvineného L. B. vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o priestupkoch“ alebo „zákon č. 372/1990 Zb.“), ktorého sa dopustil na rôznych miestach v okrese Banská Bystrica tým, že ako bývalý konateľ spoločnosti PLAST-MONT originál, s.r.o., disponoval finančnými prostriedkami na bankovom účte tejto spoločnosti a to tak, že dňa 25.02.2019 zrealizoval výber hotovosti 10 Eur v bankomate na adrese M. A., Q. Q., dňa 28.02.2019 vykonal platbu kartou v sume 3,80 Eur v podniku Q. K. & Z. Q. Q. a toho istého dňa platbu kartou v sume 1,39 Eur v R. G. V. Q. Q., dňa 04.03.2019 zrealizoval výber hotovosti v sume 100 Eur v bankomate M. R. a dňa 14.06.2019 vykonal prevod - platbu kartou vo výške 100 Eur na bankový účet špecifikovaný pod menom L. B., a to napriek tomu, že na disponovanie s finančnými prostriedkami tejto spoločnosti nemal v tom čase oprávnenie, čím pre spoločnosť PLAST-MONT originál, s.r.o. spôsobil škodu vo výške 215,19 Eur, a teda uvedeným konaním úmyselne spôsobil škodu na cudzom majetku spreneverou.

Za spáchanie uvedeného priestupku prvostupňový správny orgán uložil obvinenému L. B. podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 50 ods. 2 Zákona o priestupkoch sankciu - pokutu vo výške 100 Eur. Prvostupňový správny orgán súčasne uložil obvinenému L. B. podľa § 79 ods. 1 Zákona o priestupkoch povinnosť uhradiť štátu trovy konania spojené s prejednaním priestupku vo výške 16 Eur. Prvostupňový orgán tiež rozhodol podľa § 70 ods. 1 a 2 Zákona o priestupkoch, že obvinený je povinný nahradiť poškodenému - spoločnosti PLAST-MONT originál, s.r.o. škodu vo výške 215,19 Eur, a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

3. Proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu verejnej správy podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom tvrdil, že je nevinný a skutok kladený mu za vinu nespáchal. Namietal, že správny orgán dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, dôkazy nedostatočne vyhodnotil, neprihliadol na okolnosti vylučujúce protiprávnosť konania, tvrdiac, že trestná činnosť ani nenastala. Všetky prevody a úhrady boli vykonané s vedomím a súhlasom spoločnosti, na jej pokyn, a teda nemožno ani len uvažovať o akomkoľvek protiprávnom konaní zamestnanca, či poškodení spoločnosti. Platby boli realizované spoločnosťou v zastúpení L. B. ako jej zamestnancom, a nie ako bývalým konateľom, ako to nesprávne vo výroku rozhodnutia uviedol prvostupňový orgán. Je nutné rozlišovať medzi L. B. v postavení konateľa, ktorým bol do 18.02.2020 a L. B. ako zamestnancom, ktorým bol do 26.06.2020 v zmysle rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8Cpr/6/2019. V odvolaní tiež uviedol, že ak by aj jeho konanie napĺňalo skutkovú podstatu sprenevery, nešlo by o sankcionovateľné konanie, nakoľko obvinený ako zamestnanec konal s vopred udeleným vážnym a dobrovoľným súhlasom spoločnosti ako údajného poškodeného. Odkázal na § 29 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého čin inak trestný, nie je trestným činom, ak bol vykonaný so súhlasom poškodeného a nesmeruje proti jeho životu a zdraviu. Žalobca sa odvolal aj čo výroku o náhrade škody, tvrdiac, že jeho konaním nemohla vzniknúť spoločnosti žiadna škoda. Vytýkal správne orgánu, že sa nezaoberal faktom, že ak by aj takýto nárok údajne poškodenej spoločnosti vznikol, tento bol vysporiadaný Dohodou o urovaní zo dňa 23.03.2020, a to v zmysle článku I bod 1 Dohody o urovaní, pričom zánik všetkých vzájomných práv a povinností vyplýva aj z článku II bod 1, bod 2 predmetnej Dohody o urovaní. Namietal postup správneho orgánu, ktorý sa zameril výlučne na článok II bod 6 Dohody o urovaní. Tiež mu nie je zrejmé, prečo nebolo vo výške pokuty zohľadnené ustanovenie článku II bod 7 tejto dohody. Oznamovanie zo strany spoločnosti a následné uplatnenie si domnelej škody je podľa žalobcu výlučne šikanóznym konaním zo strany oznamovateľa, ktorý sa nevie zmieriť s tým, že okamžité skončenie pracovných pomerov, ktoré dal svojim zamestnancom boli vyhlásené súdom právoplatnými a vykonateľnými rozsudkami za neplatné. Prvostupňový správny orgán v rámci autoremedúry odvolaniu nevyhovел a vec predložil odvolaciemu orgánu.

Druhostupňové administratívne rozhodnutie

4. Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, ako príslušný odvolací orgán (ďalej aj len „žalovaný“) rozhodnutím č. OU-BB-OOP1-2021/006614-003 zo dňa 17.02.2021 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie Okresného úradu Banská Bystrica, odboru všeobecnej vnútornej správy, č.: OU-BB-OVVS2-2020/009877-014 zo dňa 05.11.2020 potvrdil.

5. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný považoval odvolaním napadnuté rozhodnutie a postup prvostupňového orgánu verejnej správy za súladné s právnymi predpismi. Neuznal obranu žalobcu, že vybrané finančné prostriedky boli použité na úhradu služieb spojených so zápisom zmien spoločnosti do Obchodného registra, keď podľa žalobcu ako zamestnanec mal výslovný, vopred udelený pokyn a súhlas zo strany zamestnávateľa (poškodeného) na úhradu všetkých nákladov, ktoré spoločnosti, eventuálne zamestnancovi vzniknú v súvislosti so zmenami spoločnosti v celej výške, ako aj na zabezpečenie občerstvenia na stretnutiach s L.. Q. (jediný konateľ spoločník a konateľ spoločnosti BP consult s.r.o.), ktorý pripravoval dokumentáciu k zmenám v spoločnosti, že sumu 200 Eur vybral na úhradu služieb poskytnutých spoločnosťou BP consult s.r.o. a zvyšných 15,19 Eur bolo použitých na úhradu občerstvenia, ako aj to, že pokyn a súhlas údajný poškodený ako zamestnávateľ udelil obvinenému ako zamestnancovi ešte pred 18.02.2020, kedy došlo k zmene na pozícii konateľa v spoločnosti, následne aj na mieste spoločníka, pričom takýto pokyn od zamestnávateľa mal mať až do doby, kým nedôjde k zmene pokynu, k čomu podľa žalobcu do vykonania napádaných úhrad a prevodov nedošlo.

6. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že po oboznámení sa s procesným postupom prvostupňového orgánu, s vyjadrením poškodeného k odvolaniu, sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom prvostupňového orgánu, ktoré označil za precízne po obsahovej ako aj formálnej stránke, spĺňajúce všetky štandardy zákonných rozhodnutí. Prvostupňový správny orgán vyhodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výroku prvostupňového rozhodnutia. Vychádzal najmä z podpísanej výpovede poškodeného konateľa spoločnosti T. U. T., hodnotil výpoveď obvineného a svedkyne L. P. a vychádzal z obsahu vyšetrovacieho spisu a predložených listinných dokumentov. Odvolací orgán považoval vykonané dokazovanie v podobe riadne zaprotokolovaných výpovedí a listinných materiálov za jednoznačné a nevidel priestor na ďalšie dokazovanie, ktoré by malo spôsobilosť vnieť do konania nové zistenia a skutočnosti.

7. Nad rámec argumentácie uvedenej prvostupňovým orgánom doplnil, že za zásadné považuje tiež vyjadrenia obvineného, ktoré uviedol vo svojej výpovedi do zápisnice dňa 08.07.2020 o tom, že nakoľko mu poškodený nevyplatil kúpnu cenu, ani neuhradil mzdu, došlo k výberom dňa 04.03.2019 a neskôr dňa 14.06.2019, čím si obvinený kompenzoval finančné prostriedky, ktoré on vyplatil v hotovosti z vlastných prostriedkov pánovi U. Q.. Motivácia obvineného na jeho protiprávne konanie je teda evidentná. Funkcia konateľa spoločnosti obvinenému zanikla ku dňu 18.02.2019, sám obvinený požiadaval v banke dňa 04.03.2019 o presmerovanie výpisov z účtu na nového konateľa spoločnosti T. U. T. a zároveň k zrušeniu bankomatovej karty, ktorou dovtedy disponoval. Vypovedal, že ako zamestnanec spoločnosti on z účtu finančné prostriedky nevyberal, a preto došlo k zrušeniu bankomatovej karty k dátumu podania žiadosti dňa 04.03.2019. Je však evidentné, že obvinený využil službu mobil banking, cez ktorú naďalej sám vedel disponovať s existujúcim účtom poškodenej spoločnosti PLAST-MONT originál, s.r.o. v UniCredit Bank k tomu, že už na to nebol oprávnený. Z predloženého spisového materiálu je tiež evidentné, že nový konateľ spoločnosti T. U. T. nemal v úmysle ponechať predmetný účet poškodenej spoločnosti v dispozícii obvineného, keď poškodená spoločnosť ako zamestnávateľ iniciovala okamžité skončenie pracovného pomeru, okrem iných aj so žalobcom. Nemožno teda hovoriť o žiadnom vopred udelenom, vážnom a dobrovoľnom súhlase zo strany poškodenej spoločnosti, resp. jej konateľa T. U. T.. Podľa žalovaného sa javí ako účelové a nelogické tiež tvrdenie obvineného v odvolaní o tom, že takýto súhlas mal byť obvinenému ako zamestnancovi udelený ústne ešte pred tým, ako sa T. U. T. vôbec stal dňa 18.02.2019 konateľom spoločnosti a v čase, keď sám obvinený bol štatutárnym orgánom. Takýto súhlas by nemal žiadnu legitimitu, ani právne účinky. Ďalej poukázal na to, že pracovný pomer obvineného v poškodenej spoločnosti skončil ku dňu 13.06.2019 a napriek tomu ešte dňa 14.06.2019 zrealizoval prevod v hodnote 100 Eur na vlastný účet, t. j. nedisponoval s účtom ani ako zamestnanec spoločnosti. Jednotlivé výbery hotovosti a platby kartou nemali s úhradou služieb spojených so zápisom zmien spoločnosti nič spoločné, resp. takéto tvrdenia neboli v priebehu konania nijako podložené, ani preukázané. Išlo o samovoľné nakladanie obvineného s majetkom, resp. s účtom poškodenej spoločnosti, pričom si tak obvinený kompenzoval vlastné finančné prostriedky v zmysle jeho výpovede. Disponovať s majetkom spoločnosti môže len nový konateľ spoločnosti, a to odo dňa podpisu zmluvy o prevode dňa 18.02.2019, kedy funkcia konateľa spoločnosti vznikla T. U. T. a nebolo preukázané, že by konateľ poškodenej spoločnosti poveril obvineného nakladať s majetkom tejto spoločnosti podľa vlastného uváženia, pričom T. U. T. popiera, že by na uvedené pohyby na účte dal súhlas. Obvinený svojím konaním naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty priestupku proti majetku spreneverou v zmysle § 50 ods. 1 Zákona o priestupkoch. Pokiaľ mal poškodený voči obvinenému nejaké záväzky, má obvinený možnosť legálnou cestou žiadať splatenie dlhu, avšak svojvoľné kompenzovanie si finančných prostriedkov popísaným spôsobom z majetku poškodeného nie je v súlade so zákonom.

8. Podľa žalovaného skutok, ktorý sa obvinenému kladie za vinu, sa stal pred uzatvorením Dohody o urovaní zo dňa 23.03.2020 a je záväzná pre strany, ktoré na uzavretí dohody mali záujem, a nie pre orgány verejnej moci. V predmetnom prípade správny orgán koná o priestupku ex offo z úradnej povinnosti. Nemožno teda argumentovať, že by konanie konateľa poškodenej spoločnosti bolo v rozpore s článkom II bod 7 Dohody o urovaní, nakoľko poškodená spoločnosť si na výzvu správneho orgánu len v konaní riadne uplatnila nárok na náhradu spôsobenej vyčíslenej škody, avšak neiniciovala toto priestupkové konanie po uzavretí Dohody o urovaní. Keďže prvostupňový správny orgán nemal pochybnosti o vine páchatela priestupku, zaviazal ho na náhradu priestupkom spôsobenej škody. Ak má obvinený za to, že v zmysle vyššie uvedeného došlo k porušeniu Dohody o urovaní, má právo podľa záverečných ustanovení od tejto dohody odstúpiť. Odvolaciemu orgánu sa tiež javí ako účelová argumentácia žalobcu, že jeho konaním nemohla vzniknúť žiadna škoda a ak by aj vznikla,

bola vyporiadaná Dohodou o urovnaní v zmysle článku II bod 1 a 2. Ak sa strany dohodli na zaplatení sumy 2 700 Eur v prospech L. B. a U.I., s tým, že sa tak vysporiadali ich vzájomné vzťahy a nároky vyplývajúce z konaní uvedených v článku 1 Dohody o urovnaní a do budúca si nikto z uvedených nebude uplatňovať akékoľvek nároky vyplývajúce z konaní podľa článku 1, žalovaný uviedol, že v článku 1 nie je uvedené rozhodnutie o priestupku, preto dojednanie nie je v rozpore s výrokom napadnutého rozhodnutia. Žalovaný nevidel dôvod, prečo by sa mal pri svojej rozhodovacej činnosti bližšie zaoberať vágnou formuláciou Dohody o urovnaní.

Žaloba, žalobné body a argumentácia žalobcu

9. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca na tunajšom správnom súde správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného. V zmysle petitu žaloby navrhoval, aby správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Alternatívne, pokiaľ súd bude mať za to, že žalobca sa dopustil priestupku a tento je sankcionovateľný, aby súd rozhodol tak, že rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy zrušuje vo výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 215,19 Eur a vec vrátiť na ďalšie konanie.

10. Podľa žalobcu postup žalovaného v správnom konaní nebol súladný so zákonom, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, dôkazy neboli v rámci konania správne interpretované a vyhodnotené a oba správne orgány nemajú dostatočne zistený skutkový stav.

11. Argumentácia prvostupňového orgánu verejnej správy neobstoí a napriek tomu si ju osvojil žalovaný, pričom žalobca v žalobe namietal, že už v odvolaní poukázal na to, že predmetné prostriedky vybral z účtu spoločnosti ako jej zamestnanec, a to na základe pokynu a súhlasu spoločnosti ako jeho zamestnávateľa. Peniaze boli použité na úhradu služieb spoločnosti poskytnutých v súvislosti so zápisom zmien do obchodného registra po prevode obchodného podielu a zmeny konateľa spoločnosti. Všetky úkony ohľadom zmien spoločnosti boli realizované a konzultované s externou poradenskou spoločnosťou - BP Consult s.r.o., ktorá spoločnosť vystavila za svoje služby faktúru na sumu 200 Eur. Podľa žalobcu nemôže byť na škodu zamestnanca, že faktúra bola vystavená na jeho meno a nie na meno spoločnosti. Ďalších 15,19 Eur bolo použitých na úhradu občerstvenia pri rokovaní s L. Q. v zmysle pokynu spoločnosti a skutočnosť, že neboli doložené účtovné doklady, nemá vplyv na posúdenie protiprávnosti konania žalobcu. Pokyny boli žalobcovi ako zamestnancovi udelené ešte pred 18.02.2019, kedy došlo k zmene konateľa spoločnosti a tieto neboli nikdy zmenené, a to ani po vstupe nového spoločníka. Žalobca tvrdil, že konal v dobrej viere a v zmysle pokynu a súhlasu spoločnosti.

12. Žalobca namietal, že žalovaný sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že ak by aj konanie žalobcu napĺňalo skutkovú podstatu sprenevery (čo v zmysle uvedeného nenapĺňa), nejednalo by sa o sankcionovateľné konanie, nakoľko žalobca konal s vopred udeleným, vážnym a dobrovoľným súhlasom spoločnosti ako údajného poškodeného. Poukázal na ustanovenie § 29 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona. Vytýkal orgánom verejnej správy oboch stupňov, že nezohľadnili, že žalobca konal so súhlasom údajného poškodeného. Žalobcovi nebolo preukázané, že konal bez vedomosti a súhlasu spoločnosti.

13. Podľa žalobcu žalovaný úplne odignoroval Dohodu o urovnaní zo dňa 23.03.2020, predmetom ktorej je urovnanie všetkých vzájomných práv a povinností medzi spoločnosťou a žalobcom. Výklad žalovaného, že údajná škoda nespadá do urovnania medzi stranami, hoc mala vzniknúť pred podpisom dohody a že dohoda sa vzťahuje výlučne na konania v nej uvedené, hoc v samotnej dohode sa doslova uvádza, že jej obsahom je vyporiadanie všetkých (nie len) nižšie uvedených rozhodnutí alebo súdnych sporov, je zjavne nesprávny. Tvrdenie žalovaného, že takáto formulácia je vágna, označil žalobca za bizarné, nakoľko cieľom dohody bolo vysporiadať všetky vzájomné práva a povinnosti, teda aj pokiaľ žalobcovi vznikla povinnosť náhrady škody spoločnosti, ak táto povinnosť vznikla ešte pred uzatvorením dohody a tým pádom bola dohodou vyporiadaná.

Vyjadrenie žalovaného

14. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe trval na zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia a žalobu navrhol zamietnuť. K žalobným bodom uviedol, že hlavná časť obhajoby žalobcu spočíva

v tvrdení, že si sám sebe ako konateľ spoločnosti L. B. udelil súhlas na to, aby ako zamestnanec predmetnej spoločnosti L. B. mohol nakladať s finančnými prostriedkami spoločnosti, a to aj po zmene konateľa spoločnosti a po zrušení dispozičných práv k účtu spoločnosti a odobratí platobnej karty k účtu spoločnosti, keď v mene spoločnosti konať nemohol. Tento súhlas sám sebe dal slobodne a vážne a zrejme aj ústne. Takouto argumentáciou žalobca obhajuje, že napriek ukončeniu svojej funkcie konateľa spoločnosti ku dňu 18.02.2019, odkedy už nebol oprávnený v mene spoločnosti konať a disponovať jej majetkom, a to ani ako zamestnanec vybral postupne v dňoch 25.02.2019, 28.02.2019, 04.03.2019 a 14.06.2019 sumu spolu vo výške 215,19 Eur. Takáto obhajoba nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, je účelová a nie je možné jej priznať úspech. V rozhodnom čase od 25.02.2019 do 14.06.2019 nemal L. B. postavenie štatutárneho orgánu a tiež nebolo preukázané, že konal na základe jemu udeleného splnomocnenia. Žalobca nepreukázal, že by mal ako bežný zamestnanec prístup k účtu spoločnosti. Debetnú kartu mal k dispozícii ako štatutárny orgán spoločnosti a sám požiadal o jej zrušenie a presmerovanie výpisov účtu na nového konateľa spoločnosti. Žalobca dňa 08.07.2020 vypovedal, že ako zamestnanec on nevyberal finančné prostriedky, preto aj došlo k zrušeniu bankomatovej karty. Zároveň tiež uviedol, že keďže mu nový konateľ nevyplatil kúpnu cenu, ani neuhradil mzdu, došlo k výberom dňa 04.03.2019 a 16.06.2019 a z tohto účtu si kompenzoval pôžičku (za právne služby spoločnosti pána Q.). Podľa žalovaného, pokiaľ existujú záväzky voči žalobcovi zo strany spoločnosti, má tento právo žiadať splatenie dlhu. Zvolený postup žalobcom, ktorým žalobca dosiahol pre seba kompenzáciu, však bol podľa právneho názoru žalovaného v rozpore so zákonom.

15. Pokiaľ žalobca tvrdil, že bol povinný riadiť sa svojimi vlastnými pokynmi ešte ako konateľa spoločnosti a aj po zmene konateľa spoločnosti, po prevode obchodného podielu, žalovaný uviedol, že splnomocnenie za účelom zastupovania spoločnosti vo veci zápisu údajov spoločnosti v príslušnom živnostenskom a obchodnom registri pre I.. L.. U. Q. podpisoval dňa 19.02.2019 nový konateľ T.. U. T.. Zároveň malo byť dohodnuté, v zmysle výpovede T.. U. T., ale aj I.. U. Q., že za služby zaplatí žalobca L. B., a to 200 Eur v hotovosti. O uvedenom svedčí aj faktúra k prijatej platbe č. XXXXXX zo dňa 25.02.2019. Podľa žalovaného je teda evidentné, že zo strany žalobcu išlo o svojvoľné kompenzovanie si čiastky z účtu spoločnosti, na ktoré v tom čase nemal oprávnenie. Dôvodom takéhoto konania, v zmysle výpovede L. B. zo dňa 08.07.2020 pred správnym orgánom bolo to, že mu nový konateľ nevyplatil kúpnu cenu a ani neuhradil mzdu, ktorú on požadoval.

16. K žalobnej námietke ohľadom nevysporiadania sa s poukazom na ustanovenie § 29 ods. 1 Trestného zákona, žalovaný poznamenal, že žalovaný v konaní o priestupkoch automaticky nepostupuje analogicky v zmysle Trestného zákona. Súhlas poškodeného nemá relevanciu vo vzťahu k priestupkovému konaniu a nie je inštitútom, s ktorým by mal správny orgán povinnosť pracovať pri posudzovaní skutku a rozhodovaní o predmetnom priestupku.

17. Podľa žalovaného neobstojí ani žalobný bod ohľadom tvrdeného porušenia Dohody o urovaní a zotrval na svojom stanovisku, že, ak prvostupňový správny orgán nemal pochybnosti o vine žalobcu ako páchatela priestupku, zaviazal žalobcu na náhradu priestupkom spôsobenej škody. Ak má žalobca za to, že uvedeným došlo k porušeniu Dohody o urovaní, má právo v zmysle záverečných ustanovení od dohody odstúpiť a prípadné nároky v súvislosti s nedodržaním dohody si strany môžu medzi sebou vysporiadať prípadne aj súdnou cestou, avšak správny orgán platnosť ani plnenie takejto dohody nepreskúmava. Nejde o ignorovanie dohody, ale o rozhodovanie o riadne uplatnenom a vyčíslenom nároku na náhradu spôsobenej škody poškodenej strany v zmysle Zákona o priestupkoch.

18. Žalovaný konštatoval, že spáchanie priestupku je preukázané na podklade vykonaného dokazovania, keď z podaných vysvetlení, výpovedí a listinných dôkazov vyplynuli závery pre orgán verejnej správy prvého aj druhého stupňa, že ku skutku došlo tak, ako sa to žalobcovi kládlo za vinu. Poukázal na ustanovenie § 20 ods. 1 Zákona o priestupkoch v zmysle ktorého nemožno priestupok už prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky a podľa žalovaného je primárnou snahou žalobu v predmetnej veci priviesť priestupok, ktorý sa mu kladie za vinu v celom rozsahu do preklúzie.

Vyjadrenie ďalšieho účastníka konania

19. Konateľ spoločnosti PLAST-MONT originál, s.r.o., T.. U. T. vo vyjadrení k žalobe uviedol, že súhlasí s rozhodnutím orgánu verejnej správy, ktoré považuje za odôvodnené a za správne. Zo strany žalobcu nejde o nič iné, ako o zbytočné naťahovanie celej veci, ktorá už aj tak trvá dlho. Spoločnosť prevzal po L. B. približne pred dvoma rokmi a ešte aj k dnešnému dňu mu chodia dlžoby za jeho konanie, keď bol vo

firme práve on. Cíti sa podvedený, hlavne keď ho L. B. ubezpečoval, že mu nepredáva zadlženú firmu. Bolo chybou, že tomu uveril. Navrhol žalobu zamietnuť, s tým, aby L. B. ním spreneverené finančné prostriedky čo najskôr vrátil spoločnosti.

Replika žalobcu

20. K vyjadreniu žalovaného žalobcu k okolnostiam týkajúcim sa konania žalobcu a jeho posúdenia, že sa jedná o priestupok odkázal na svoje vyjadrenia a podania ako v samostatnom priestupkovom konaní, tak aj vyjadrenia a podania v súdnom konaní. K dohode o urovaní uviedol, že žalobca nikdy netvrdil, že by predmetnou dohodou boli viazané tretie osoby, či dokonca štátne orgány, avšak tvrdil a tvrdí, že prípadný záväzok voči ďalšiemu účastníkovi konania z titulu údajnej škody zanikol (ak vôbec niekedy existoval) v zmysle uvedenej Dohody o urovaní, a teda keďže záväzok zanikol, nemôže Okresný úrad žalobcu zaviazat' na úhradu zaniknutého záväzku. Je pritom bezpredmetné, či záväzok zanikne na základe Dohody o urovaní, započítaním, splnením, či akýmkoľvek iným spôsobom. Považuje za neprípustné, aby orgán verejnej správy mohol zaviazat' účastníka priestupkového konania na úhradu aj zaniknutých záväzkov. Okresný úrad mal zohľadniť dohodu nie v tom zmysle, či je preň záväzná, ale v zmysle, či nárok, ktorý si ďalší účastník konania uplatnil v priestupkovom konaní ešte vôbec existuje. Zastával názor, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, a to pri rozhodovaní v oboch stupňoch, ak bol žalobca zaviazaný na úradu medzičasom zaniknutého nároku ďalšieho účastníka konania.

21. K vyjadreniu ďalšieho účastníka konania uviedol, že toto popiera en bloc, považuje ho, jednak za nepodložené a jednak často ani nesúvisiace s týmto konaním.

Duplika ďalšieho účastníka konania

22. K replike žalobcu zaujal stanovisko iba ďalší účastník konania, v ktorom uviedol, že žalobca sa snaží vniesť do celej veci nezrozumiteľnosť a chaos. Žalobca naďalej zámerne uvádza nepresné informácie, aby sa vyvíňoval z celej situácie a celej veci, ktorú si vymyslel a zosnoval on sám, pričom nahovoril na to aj svoju toho času priateľku. V spoločnosti bolo viacero zamestnancov a nikdy nebol žiadny problém, akurát pri týchto dvoch, ktorí si takto chceli neprávo „bonusovo privyrobit'“.

23. Žalobca podal spolu so správnou žalobou aj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Správny súd uznesením č. k. 24Sa/8/2021-63 zo dňa 08.06.2021 tento návrh podľa § 188 SSP zamietol, pretože nezistil v danej veci dôvodnosť návrhu v zmysle podmienok uvedených tak v § 185 písm. a) SSP ako aj v § 185 písm. b) SSP, a to z dôvodov bližšie uvedených v predmetnom uznesení.

24. Správny súd nezistil žiaden z dôvodov pre nariadenie pojednávania v zmysle § 107 ods. 1 SSP, preto rozsudok verejne vyhlásil postupom podľa § 137 ods. 4 SSP dňa 28.10.2021. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu dňa 17.09.2021.

Posúdenie podstatných skutkových a právnych argumentov

25. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako správny súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane jemu predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia, ako aj postup orgánov verejnej správy viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby v zmysle § 134 ods. 1 SSP, ale aj z hľadísk uvedených v § 195 písm. a) až e) SSP, keďže predmetná správna žaloba je žalobou vo veciach správneho trestania (§ 194 a nasl. SSP) a dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, preto žalobu zamietol podľa § 190 SSP.

26. Podľa § 2 ods. 2 SSP; každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

27. Podľa § 6 ods. 1 SSP; správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

28. Podľa § 6 ods. 2 písm. b); správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách vo veciach správneho trestania.

29. Podľa § 194 ods. 1 SSP; správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

30. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.; priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

31. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb.; za priestupok možno uložiť tieto sankcie:

- a) pokarhanie,
- b) pokutu,
- c) zákaz činnosti,
- d) prepadnutie vecí.

32. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.; priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na prieskum vzťahuje amnestia.

33. Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.; priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením vecí z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

34. Podľa § 50 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb.; za priestupok podľa odseku 1 možno uložiť pokutu do 331 eur.

35. Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.; ak uplatnil ten, komu bola priestupkom spôsobená majetková škoda, nárok na jej náhradu v konaní o priestupku (ďalej len "poškodený"), pôsobí správny orgán, ktorý priestupok prejednáva, na to, aby škoda bola dobrovoľne nahradená.

36. Podľa § 70 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb.; ak škoda a jej výška bola spoľahlivo zistená, a nebola dobrovoľne nahradená, uloží správny orgán páchatelovi priestupku povinnosť ju nahradiť; inak odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na súd alebo na iný príslušný orgán.

37. Podľa § 77 zákona č. 372/1990 Zb.; výrok rozhodnutia o priestupku, ktorým je obvinený z priestupku uznaný vinným, musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku, vyslovenie viny, druh a výšku sankcie, prípadne rozhodnutie o upustení od uloženia sankcie (§ 11 ods. 3), o započítaní času do času zákazu činnosti (§ 14 ods. 2), o uložení ochranného opatrenia (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 ods. 2) a o trovách konania (§ 79 ods. 1).

38. Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.; občanovi, ktorý bol uznaný vinným z priestupku, ako aj navrhovateľovi, ak bolo konanie začaté na jeho návrh zastavené podľa § 76 ods. 1 písm. a), b), c) alebo j), uloží sa povinnosť uhradiť trovy spojené s prejednaním priestupku. Trovy konania sa uhrádzajú paušálnou sumou, ktorú ustanoví Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky po dohode s Ministerstvom financií Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom.

39. Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb.; ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

40. Predmetom súdneho prieskumu je posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku spreneverou podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., ktorým mu bola uložená sankcia podľa § 50 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) - zákona č. 372/1990 Zb. - pokuta vo výške 100 Eur, ďalej uložená povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 16 Eur podľa § 79 ods. 1 Zákona o priestupkoch a napokon uložená povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 215,19 Eur podľa § 70 ods. 2 Zákona o priestupkoch.

41. Po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu mal správny súd za preukázané, že k priebehu skutku došlo tak, ako je uvedené v prvostupňovom rozhodnutí orgánu verejnej správy, ako aj v rozhodnutí žalovaného. V danom prípade nebolo sporné, či S. dňa 25.02.2019 zrealizoval z účtu spoločnosti výber hotovosti 10 Eur v bankomate na adrese M. A., Q. Q., dňa 28.02.2019 vykonal platbu kartou v sume 3,80 Eur v podniku Q. K. & Z. Q. Q. Q. a toho istého dňa platbu kartou v sume 1,39 Eur v R. G. V. Q. Bystrica, dňa 04.03.2019 zrealizoval výber hotovosti v sume 100 Eur v bankomate M. R. a dňa 14.06.2019 vykonal prevod - platbu kartou vo výške 100 Eur na bankový účet špecifikovaný pod menom L. B.. Preukázané bolo, že žalobca ukončil funkciu konateľa spoločnosti PLAST-MONT originál, s.r.o. (predtým VISIT BB, s.r.o.) dňa 18.02.2019 a novým a jediným konateľom tejto spoločnosti sa stal T. U. T.. Zápis nového konateľa bol v obchodnom registri vykonaný 19.03.2019, pričom rozhodnutie registrového súdu o vykonaní zápisu má len deklaratórne účinky. Uvedeným dňom 18.02.2019 preto zanikli všetky oprávnenia obvineného, ktoré mu dovtedy prináležali z titulu funkcie konateľa spoločnosti. Z výpovede obvineného jednoznačne vyplynulo, že všetky výbery a transakcie vykonal on sám, disponovanie s peniazmi spoločnosti nepopieral. Jeho obrana však spočívala v tom, že na výber a realizáciu predmetných transakcií bol oprávnený, keďže bol konateľom spoločnosti a neskôr ostal jej zamestnancom. Prvostupňový orgán verejnej správy správne posúdil a vyhodnotil, že finančné prostriedky vedené na účte spoločnosti sú majetkom samotnej spoločnosti (právnickej osoby) a oprávnenie disponovať s týmto majetkom má len spoločnosť, za ktorú koná štatutárny orgán spoločnosti, poverený zamestnanec alebo splnomocnená osoba. V prípade obvineného nebolo preukázané, že by bol oprávnený disponovať finančnými prostriedkami spoločnosti niektorým z uvedených dôvodov, s čím sa podrobne vysporiadal prvostupňový orgán na strane 6 svojho rozhodnutia. V konaní bol preverovaný aj žalobcom uvádzaný dôvod výberu finančných prostriedkov a ich použitia. Záver prvostupňového orgánu, s ktorým sa stotožnil aj žalovaný, že žalobca konal svojvoľne pokiaľ sa rozhodol pre takéto nakladanie s majetkom spoločnosti, na čo ho neoprávňovalo ani to, že si mienil kompenzovať poskytnutú pôžičku spoločnosti, resp. svoju pohľadávku voči spoločnosti ako neskôr uvádzal titulom nevyplatenia mzdy, je správny.

42. V zhode so stanoviskom žalovaného a prvostupňového orgánu aj správny súd dospel k záveru, že obvinený ako bývalý konateľ spoločnosti PLAST-MONT originál, s.r.o. nebol oprávnený po skončení funkcie konateľa realizovať opakované výbery z bankomatov, na platby kartou a zadávanie platobného príkazu v období od 25.02.2019 do 14.06.2019. Jeho konanie bolo úmyselné, pričom ním spôsobil škodu na cudzom majetku spreneverou.

43. Konaním obvineného boli naplnené kumulatívne všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, a to: objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka. Žalobca neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by ho zbavovali administratívnoprávnej zodpovednosti. Obranu žalobcu správny súd považuje za účelovú, ktorá nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že si dal súhlas na nakladanie s prostriedkami spoločnosti, čo realizoval aj potom, čo došlo k zmene konateľa spoločnosti a k zrušeniu jeho dispozičných práv k účtu spoločnosti a po odovzdaní platobnej karty k účtu spoločnosti. Žalobca nepreukázal, že konal na základe jemu udeleného splnomocnenia, pričom ako bežný zamestnanec nemal prístup k účtu spoločnosti. Motív konania žalobcu je zrejmý, pokiaľ namietal, že nový konateľ mu neuhradil ním zaplatenú cenu za služby pre spoločnosť, ani nevyplatil mzdu, čím odôvodňoval výbery dňa 04.03.2019 a 16.09.2019. V zhode so stanoviskom žalovaného a prvostupňového orgánu verejnej správy aj správny súd zastáva názor, že zvolený postup žalobcom, ktorým mienil dosiahnuť pre seba kompenzáciu bol v rozpore so zákonom. Žalobca si mal/mohol ním tvrdené nároky voči spoločnosti uplatniť len právne korektným spôsobom.

44. Pokiaľ žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci, táto žalobná námietka nie je dostatočne konkrétna, ak žalobca neuvádza, v čom spočíva. Rovnako žalobca namieta, že neboli v rámci konania správne interpretované a vyhodnotené vykonané dôkazy a nebol dostatočne zistený skutkový stav veci. Aj táto žalobná námietka nie je dostatočne konkrétna na to, aby správny súd mohol preveriť, ktoré dôkazy boli nesprávne interpretované a vyhodnotené a v čom táto nesprávnosť spočíva, resp. pokiaľ sa namieta nedostatočne zistený skutkový stav aké ďalšie dôkazy na preukázanie akých skutočností mali byť ešte vykonané. V rámci administratívneho konania boli zabezpečené a vykonané relevantné dôkazy, preukazujúce v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci, tvoriaci potrebný rámec pre právne

posúdenie veci. Záver prvostupňového orgánu, ako aj žalovaného bol preskúmateľným a zrozumiteľným spôsobom skutkovo i právne zdôvodnený v odôvodnení ich rozhodnutí.

45. Z dôvodov už vyššie uvedených správny súd má za to, že konanie žalobcu napíňa skutkovú podstatu priestupku proti majetku spreneverou v zmysle § 50 ods. 1 Zákona o priestupkoch a zároveň sa jedná o sankcionovateľné konanie v zmysle § 50 ods. 2 Zákona o priestupkoch, pretože žalobca nekonal so súhlasom poškodenej spoločnosti. Preto dovolávanie sa postupu v zmysle § 29 ods. 1 Trestného zákona neobstojí.

46. Uzatvorenie Dohody o urovaní zo dňa 23.03.2020 medzi spoločnosťou PLAST-MONT originál, s.r.o., T. U. T., U.I. a L. B. v zmysle § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka nie je takou právnou skutočnosťou, ktorá by bránila uplatneniu práva poškodeného v priestupkovom konaní na náhradu škody, ku ktorej došlo v súvislosti s predmetným protiprávnym konaním žalobcu. Z dohody o urovaní jednoznačne nevyplýva, že by došlo k zániku vysporiadania záväzku z titulu náhrady predmetnej škody v súvislosti s prejednávanej priestupkom. Nad rámec uvedeného prvostupňovým orgánom v odôvodnení svojho rozhodnutia (strana 8) ako aj žalovaného vo svojom rozhodnutí na strane 6, s ktorou argumentáciou sa správny súd stotožňuje, správny súd uvádza, že je neprípustné vzdať sa svojich nárokov až v budúcnosti vzniknutých. Neobstojí preto tvrdenie žalobcu, že v danom prípade jeho konaním nemohla poškodenému vzniknúť žiadna škoda a pokiaľ by aj vznikla, bola vysporiadaná predmetnou dohodou. Pokiaľ si poškodený v priestupkovom konaní uplatnil nárok na náhradu škody, bolo úlohou orgánu verejnej správy sa takýmto nárokom zaoberať. Keďže škoda, čo do základu ako aj jej výška bola spoľahlivo zistená (výpismi z účtov spoločnosti) a preukázateľne nebola žalobcom ako priestupcom dobrovoľne nahradená, správny orgán postupoval v súlade s § 70 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb., ak o nároku rozhodol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému.

47. Z vyššie uvedených dôvodov správny súd nepovažoval žiadne zo žalobných námietok za dôvodné a keďže ani sám nezistil vady v konaní v zmysle § 195 písm. a) až e) SSP, žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol podľa § 190 SSP.

48. Žalobca nebol v konaní úspešný, preto mu súd nepriznal právo na náhradu trov konania podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario.

49. Ďalšiemu účastníkovi konania voči žalobcovi, ktorý bol v konaní neúspešný právo na náhradu trov konania nepriznal, aplikujúc ustanovenie § 169 SSP. Správny súd neuložil ďalšiemu účastníkovi konania žiadnu takú povinnosť, v súvislosti s plnením ktorej by mu vznikli trovy konania. Zároveň správny súd konštatuje, že ďalší účastník konania si neuplatnil iné trovy konania, pre eventuálne priznanie ktorých by správny súd zvažoval dôvody hodné osobitného zreteľa.

Poučenie:

Tento rozsudok nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty 30 dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 2 písm. c) SSP).

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.), ktorá má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. c) SSP).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd - Najvyšší správny súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Krajskom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote do 30 od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.